

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל, טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה
נמצא בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

איִשׁ אֹו אִשָּׁה כִּי יִפְּלֵא לְנָדָר נָדָר נָזִיר (במדבר ו. ב)

מובא בגמרא (סוטה ב): רבי אומר, למה נסמכה פרשת נזיר לפרשת סוטה? לומר לך, שכל הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין, עכ"ל. ופירשינו: בקלקולה. בניוולה ובבשתה שמנוולין אותה, כדקתני מתני' (לקמן דף ט) קושר חבל למעלה מדדיה, עכ"ל. ובימדרש הגדול' למהר"ד עדני זצ"ל וביחמדת ימים' לאבא שלום שבזי זצ"ל, מובא מאמר זה אך משם י' מאירי.

ודבר זה צריך התבוננות, מדוע דוקא רק מי שרואה בניוולה יזיר עצמו, ואילו השומע דבר זה או הרואה את אותה אשה אך לא רואה בניוולה, לא אמרו לו להזיר עצמו מהיין. ואולי אדרבה להפך מסתבר, הרואה בניוולה כבר נזדעזע ולא יחטא, וע"כ לא יצטרך להזיר עצמו מהיין, ומנגד מי שלא ראה בניוולה לא נזדעזע וא"כ לא ישמר מהיין, ולכן הוא זה שיצטרך להזיר עצמו מהיין?

ונראה לומר, שאדם שמזיר עצמו מדבר מה, כתוצאה ששמע שדבר זה מזיק. לא ישמר ולא ידבוק בחזקה בדרכו, אלא רק ישתדל להימנע. מה שאין כן אדם שראה בעיניו תוצאה הרסנית מאתו עניין מזדעזע, וע"כ ידבוק בחזקה ואף יזהיר אחרים מאותו דבר. לא לחינם היום ממחישים בצילומים ותצלומים את ההיזק של הסגריות כיצד נראה הלב של מי ששואף עשן לריאותיו וכי. לכן דוקא הרואה בניוולה יהיה מסוגל לעמוד בנדרו, משא"כ מי שלא ראה זאת בעיניו. ולפי גירסת ספרי תימן שמאמר זה אמרו ר' מאיר, מאירים הדברים בכפליים. שכבר אמרו חכמים 'אין חכם כבעל הניסיון, ור' מאיר נכשל באשת איש ב"מ מחמת היין, יעוין המעשה והתיקון הקשה אשר עשה לחטא זה באריכות ביחמדת ימים' לאבא שלום שבזי זצ"ל. וע"כ הוא אמר למאמר זה.

למדנו שעניין הראייה מועיל מאוד לאדם להינצל מפגעים רעים, כשרואה שהתוצאה הרסנית. אך מאידך גיסא עניין הראייה מזיק הוא מאוד אם רואים דברים ומראות אסורים, ובפרט שהמראה הנו צבעוני ומושך עד מאוד כגון סרטים וע"י מכשירים אשר אינם כשרים ב"מ, אשר נמצאים בכל מקום ובכל פינה, והנופל ברשתם, אחריתה מי ישרונה.

ובשביל להבין מעט עד כמה מראה אחד אסור, יכול להזיק, נעלה את אשר הקריא מרן הגר"י רצאבי שליט"א בשיעורו (מוצ"ש פרשת בהר ה'תשע"ו בשכ"ז) מתוך צוואת מרן הגר"ש הלוי וואזנר זצוק"ל אשר דיבר על מעלת הקדושה והדברים הגורמים לנפילות בזה. וכתב וז"ל: **אחד הסיבות שהמחנכים שלו או רבותיו לא נתנו תשומת לב מיוחדת לזה... בכלל זה הסתכלות במה שאסור להסתכל.** התורה צווחת 'ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם'. הניסיון לימדני, יתכן מאוד שדבר לא טהור **שקלטה העין אפילו פעם אחת בקטנותו, יתגלה לפניו התמונה בליל כל נדרי (ליל יום הכיפורים)....** הרושם שנשאר מנערותו חוזר ומתעורר מפעם לפעם ודוקא כשמבקש דביקות בה' כי אז מתגברת המלחמה.... צריך לדעת כי כל הסתכלות זו היא מציאות חי ממש.... והעין היא כמו אבן שואבת והתמונה נרשמת לעולם ורישומה ניכר, ורק עם הרבה רחמי שמים אפשר להעביר רישומים אלה. בפרט בדורינו אנו שנתפרץ מאוד עניין התמונות ועיתונים ועל כל צעד ושעל אפשר להיכשל בזה ולפעמים בלא רצון ובלא יודעין נקלע לאיסור הסתכלות ובלא רצון ראה מה שאסור לראות ובכ"ז נקלטה התמונה במוחו ועושה רושם לא טוב וצריך הרבה רחמי שמים להינצל מזה וישפוך כמים לבו נוכח פני ה' שיצילהו מזה וכיו"ב ואם אינו עומד על זה ומרגיל את עצמו להסתכל... נקרא משומד לדבר אחד.... עכ"ל. וזאת הצוואה כתבה הגר"ש בשנת תשנ"ב, על אחד כמה וכמה היום שכל האיסורים נמצאים בכף יד.

ומכאן תשובה לחכמים בעיניהם בימינו, הטוענים שעדיף לגור במקום חילוני, כי 'אז יודע הילד ממה וממי להתרחק'. או שטוענים שעדיף שיהיה חשוף לכל הנ"ל כי 'אם לא יהיה חשוף לא ידע להתמודד', ב"מ מהאיי דעתא. רוצים להכשיר מעשיהם והופכים היוצרות, ולא איכפת להם על המראות הטמאות הנחקקות בלבבות הטהורות של ילדיהם.

וכדאי לעלות את אשר כתב ה**הסטיפלר** זצ"ל בעל הקהילות יעקב באחד ממכתביו לשלומי אמוני ישראל לייסד בית הספר על טהרת הקודש (אוצרות של חינוך ח"י עמי תשכ"ז) וז"ל: וכ"ש בזמנינו דור יתום אשר תעמולת העתונים והרדיא והטלביזיה ושאר דרכי התעמולה עושים שמות וצוריקים הרבה סייעתא דשמיא **אפילו כשהבן לומד בחדר כשר על טהרת הקודש... עכ"ל.** וזאת כתב לפני עשרות שנים, מה נענה אנו אבתריה.

וכבר השבנו לשואלים, מה העצה להציל את הילדים מהמכשירים? אין עצה!! אלא רק למנוע אותם ולהסביר להם להתרחק מזה יותר ממה שמתרחקים מאש, כי כל מי שמתקרב נכווה וכמאמר החכם מכל אדם (משלי ו כו-כו) **יִיחַתְּהָ אִישׁ אֶשׁ בְּחִיקוֹ וּבְגָדָיו לֹא תִשָּׂרְפָנָה, יֵאֵם יְהִלֵּף אִישׁ עַל הַנְּחָלִים וְרָגְלוֹ לֹא תִכְוֶינָה.** ועל מי שנכשל להראות זעזוע וכאב גדול, שאז הדבר יחקה בלב הילד.

לכן ישתמש האדם בעניין הראייה לתועלת להינצל מהמכשירים הפסולים למיניהם, ע"י שיראה מה עלה בגורלם של אלה שנכוו וכעת אינם במחנה ה', ובתים שלמים ויראים התפרקו מדברים אלה רחמנא ליצלן. וירבה ברחמי שמים ובתפילת השלי"ה בדמעות שלישי, ותקובל תפילתו.

ברכת
תְּסִיפוּ שָׁנִים רַבּוֹת שְׂמֵחִים בְּמוֹעֲדֵי טוֹבִים
שְׁלוּחַז לְכָל חֲזוֹרִים וְחַתְּלָמִידִים, תּוֹרְמֵי חַתִּית וְקוֹרְאֵי הַעֲלוֹן, וְלְכָל אֲחֵינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲנֻמְצָאִים בְּמִקְוֹמוֹת פְּזוּרֵיהֶם.

אחידושי רבותינו

טעם שהקריב יששכר קודם לשאר שבטים
ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר. טעם שנאמר בלשון זה הקריב, משא"כ בשאר השבטים,

אותא בספרי ובפירוש רש"י, לפי שראובן שהוא הבכור, בא וערער, דיי שקדמני יהודה, אקריב אני אחריו. [מכאן מוכח שהשני חשוב יותר מהאחרון.

ועיין בדברינו לעיל פרשת במדבר על פסוק בני נפתלי תולדותם למשפחותם, ד"ה מיהו. יבין]. אמר לו משה, מפי הגבורה נאמר לי שיקריבו כסדר המסעות לדגליהם וכו', שהם (בני שבט יששכר) נתנו עצה לנשיאים להתנדב קרבנות הללו וכי יעו"ש. וכעין זה איתא בתנחומא אות י"ד, ויקריבו נשיאי ישראל (לעיל פסוק ב') מי נתן את העצה הזו, שבטו של יששכר שהיו חכמים וגבורים בתורה, לפי כך זכו להקריב ביום השני וכו'. ביקשו שאר השבטים להקריב תחילה, לפי שהיו גדולים ממנו, והכריעו אותו מן השמים, ונצטווה בו יששכר להקריב וכי יעו"ש:

אך במדרש ענין חנוכה כתי"י (עיין מ"ש עליו בס"ד בהוספות לשם הגדולים לחכמי תימן) מצאתי הדבר בשינוי וז"ל, למה בכל השבטים כתוב קרבנו חוץ מיששכר שכתוב בו הקריב. שלא הניחוהו השבטים להקריב, והקריב בעל כרחו עכ"ל. ורק אחרי כמה עניינים הוסיף שם בזה"ל, דבר אחר, למה הקריב שבט יששכר שני. לפי שהוא יעץ, ובא שבט ראובן ונזקק לו [ר"ל למנוע את שבט יששכר. יבין] אמר משה, מפי הקודש צוה עליו שיקריב [יששכר] תחילה ע"כ. מבואר שלפי הלשון הראשון שהביא בסתם, יששכר לבדו עמד על כך נגדם, בלי שיתערב משה רבינו, והקריב אעפ"י שהם לא נתרצו:

ומדייק זאת מתיבת הקריב. ודומה לזה קצת, מה שמצינו בב"ב דף מח. לגבי הפסוק (ויקרא א', ג') יקריב אותו, מלמד שכופין אותו. וכן ויקרב אל אחיו את המדינית (לקמן כ"ה, ו') פירשו חז"ל שתפסה בבלוריתה, וכיעוין בדברינו דלקמן פרשת פנחס על פסוק הנז' ד"ה ומשמע. הגם שיש חילוק בין הנושאים כמובן. ועיין עוד פירוש רש"י על פסוק (שמות י"ד, ו') ופרעה הקריב, ובדברינו שם ד"ה ויש. ויתכן לכאורה שנדרשה תיבה זו מלשון מלחמה, כלשון הכתוב (זכריה י"ד, ג') כיום הלחמו ביום קרב, וכן עוד בכמה מקומות, אבל מצינו שדרשו כן גם בתיבות אחרות, כגון בספרי פרשת קרח על פסוק ועבד הלוי (לקמן י"ח, כ"ג) בעל כרחו. וכן במדרש הגדול שם דף ש"ז, ועבד הלוי הוא, מגיד שמעבידים אותו על כרחו ע"כ. ובספרי זוטא ומדרש הגדול בפרשתנו דף פ"ה על פסוק וזאת תורת הנויר וגו' יביא אותו וגו' (לעיל ו', י"ג) יביאם בעל כרחו. אם כן מובן שהדרשה מגוף הסגנון. ועיין עוד במדרש הגדול פרשת במדבר דף כ"י על פסוק (לעיל ג', ט) ונתתה את הלויים: ובדאי היתה ליששכר סיבה חשובה לשם שמים שהוא יקדים אותם, על דרך שמצינו לגבי

המשך בעמוד הבא

פתרונות לפרשת 'במדבר'

אחודה חידה! 'פקד משה ואהרן' (ויקרא כ. לו) פקד- פעל יחיד על רבים, אהרן נמחק מן הספרים שהרי נקוד עליו לאות מחיקה, אך בכל זאת מופיע שמו בספרים. הזוכה בהגרלה: מי שהכל שלו. מי בתמונה? שבוע אחרון לפתרונה!

אזכרה חידה!

שלושה משתמשים בהם כולם והגם חמש עשרה לשימוש פלג מסויים בזמן מסויים בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

אתגרי לשון

העדיף - מה שכיום אומרים העדיף.

לרפואת

בת חן בת חנוך בתוך שכחע"י

פניני הלכה

הנהגת ליל חג שבועות

כתב מהר"יץ בעץ חיים (ח"י עמ"י ז"ל):

אחרי צאתו מבית הכנסת יבוא הביתה שש ושמח לעשות מלאכתו מלאכת שמים, ויקדש קידוש היום בשמחה, ויזהר שלא יקדש עד צאת הכוכבים דכתיב 'תמימות תהינה' (אחרונים), ושוב ישב לאכול על שולחנו מעוטף כיושב לפני האלדים.

ולע"ע (ולעת עתה) לא יאות להרבות באכילה ושתיה, כי המאכל מביא את השינה, וימנע מלימוד הלילה הזאת או לפחות יקרה לו מקרה בלתי טהור שלא יזכה לימנות עם הקהל מתחלת הקריאה ומגרעות נתן ח"ו, על כן צריך להקדים בזריזות לסעוד סעודתו המביאה לידי זהירות לכבוד קונו, לילך לבית הכנסת לחזות בנועם הי ולבקר בהיכלו.

ובזהרה אמרו אמרו, כי הנוהר לו בלילה הזאת מלישן, ויעמוד בסוד הי ללמוד כל הלילה על משמרת עבודתו מתורה לנביאים וכו', שזוכה לבנים ובני בני ת"ח, ומכרזי עליה ואמרי 'ואני זאת בריתי אותם' וכו'. **גם אמרו** משמו של רבינו האר"י זלה"ה שניצול מכת, ומובטח לו שתעלה לו שנתו, אשריו ואשרי חלקו ומה נעים גורלו הזוכה לעמוד בלילה הזה על לימודו, תוככי עם סגולה ושינה בעיניו איננו רואה שזוכה לכל הכבוד שיעדו חכמי הזוהר, ויעוין בזהר פרשת בראשית.

ועוד לו ברכות יעטה, ועל ראשו יחולו, בהיותו ברא מזכי אבא לתקן דבר שלא נזהרו בו האבות, שהיו ישנים כל הלילה של מעמד סיני והוצרך הקב"ה להעיר אותם כדאי במדרש, לכן צריך שיתכוין האדם לתיקון זה ובוה ישא ברכה מאת הי (ועיין מ"א סי' תצ"ד).

גם מסגולת הלילה הזו, לכפר על לילות עמל מנו לו, כשמחת מריעות ושחוק והיתול.

גם מסגולת הלילה, כי ביום הזה העולם נידון על עון ביטול תורה, ובסגולת הלימוד בלילה הזאת יתקן המעוות (חמ"י דף צ"ט ע"א).

ועוד סגולה כי בזכות הלימוד עתה פועל צדק עם השכינה ועם ישראל להוציא אותם מגלות החיל הזה.

עוד מסגולת הלימוד עתה, שאינו רואה שינה בעיניו מתקן פגם הראות אשר פגם בעיניו עילאין, ובוה יפטר מהמלאך המשכר את עיני האדם בקבר כמ"ש האר"י זלה"ה.

וכמו השחר עלה, יכון לקראת אלהיו להתפלל תפלת שחרית בכונה וברוח חדשה, ויזהר מלישן באמצע תפלתו, שאל"כ יצא שכרו בהפסדו. ויטול ידיו לתוספת טהרה ג"פ כבשאר הימים, אמנם לא יברך על נטילת ידים, גם לא יברך המעביר שינה.

ולענין ברכות התורה, כבר כתבנו לעיל בסדר תפלת השחר שצריך לברך. דברכה של אמש פוטרת עד אור השחר של יום ב'. ושוב ראיתי עתה להי מ"א בס"י תצ"ד שכי שכן עיקר יע"ש.

לרפואה ובריאות איתנה
סעדיה עדי בן שלום צוברי
מתוך אריכות ימים ושנים

לזש"ק
שלום בן יעקב
ומירב טליה בת מנשה

מחידושי רבותינו

המשך מהעמוד הקודם

לרפואת
חיה אורנה בת שלום
בתוך שכחעי

מהליכות אבותינו

אהבת התורה

מובא במדרש (שיר השירים רבה פ"ח א"י)
ו"ל (מתורגם מארמית ומקוצר רק הציד לענינו):
אם יתן איש את כל הון ביתו
בְּאֵהָבָה.... בּוֹז יְבוֹז לוֹ, רבי יוחנן
היה מטייל ועולה מטבריה לציפורין,
והיה רבי חייה בר אבא סומך לו,
הגיעו לאחת השדות, אמר רבי יוחנן
זה השדה היתה שלי ומכרתיה בשביל
שאלמד תורה. הגיעו לאחד הכרמים,
ואמר רבי יוחנן זה הכרם שלי היה
ומכרתיה בשביל שאלמד תורה. הגיעו
לאחד מכרמי זית, ואמר רבי יוחנן זה
כרם הזית שלי היה ומכרתיה בשביל
שאלמד תורה. היה רבי חייה בר אבא
בוכה. אמר לו רבי יוחנן למה אתה
בוכה? אמר לו, אני בוכה שלא הנחת
לזקנותך כלום. אמר לו, חייה בני,
ונקלה זו בעיניך מה שעשיתי,
שמכרתי דבר שניתן לששה ימים,
שנאמר (שמות כ, יא): כִּי נִשְׁטַת יָמִים עֲשֶׂה
הי, אבל התורה נתנה לארבעים יום,
שנאמר (שמות לד, כח): וַיְהִי נֶשֶׁם עִם הַי
אֲרָבָעִים יוֹם, וכתוב (דברים ט, ט): וַאֲשַׁב
בְּךָ אֲרָבָעִים יוֹם. כשנפטר רבי יוחנן
היה דורו קורא עליו 'אם יתן איש את
כל הון ביתו בְּאֵהָבָה' שאהב רבי יוחנן
את התורה, 'בוֹז יְבוֹז לוֹ', עכ"ל.
אהבה לתורה היתה חקוקה בלבבות
אבותינו הן האנשים והן הנשים.
ולהעלות סיפורים עליהם, לא נגמור.
אך ממה שחוינו אנו בעצמינו נזכיר.
כשהיינו ילדים היינו יושבים בכל שבת
אחר סעודת שחרית שבת לשנות עם
אבי ע"ה, את כל הפרשה של שבת
הבאה שמו"ת ובנוסף גם את
ההפטרה. וזאת עשינו גם לאחר
פטירתו גם כאשר היינו נמצאים
בשבת או חג אצל זקנתי (אם אימי)
ע"ה. וסבתי היתה יושבת לצידנו
ושומעת את כל הקריאה וכתוך כדי
היתה נרדמת. אך אם היה הפסק
בקריאה, היתה לפתע מתעוררת
ואומרת, למה הפסקתם?
ואל יפלא שכך היתה סבתי, שהרי על
בעלה (זקני, לצערי לא זכיתי להכירו) ע"ה
מסופר, שגם כשהיה נרדם היה מתקן
את הקורא שנמצא לידו.
ויהי שיקויים בנו 'עֲטַרְתָּ יָקִינִים בְּנֵי
בְּנֵי' (משלי יז, ו), אכ"ר.

בדרכיהם אתהלך...

נוקם על עלילותם (חלק ג')

בשם הי הרחום והחנון, להודות להי רבון העולמים, עליכם שלום ורחמי הי וברכותי. להודיע אל מקום האדון הלמדן קאָסם אָפּוּט שאלוב. כבר הגיעה אלינו ידיעה, שאתם דברתם על הרב אברהם בדיחי לאסרו. ואתם יודעים שהוא אחראי בחילוק הצדקה לעניים, ואלו הימים הם ערבי מועד המצות. תעשו טובה לשלחו למען צורך העניים, ואחר מועד של המצות הזה, נזדמן למשפט תוך בית המשפט של התורכים. חתימה: מוקיר האישראלים יחיא יצחק. תשובה: אל צד החכם יחיא יצחק, מכתבך השלוח אלינו הגיע, ענין הרב אברהם בדיחי לא ישולח. וגם כן עוד אנחנו נדבר במאסר גדולי היהודים, עד שיוודו ויחתמו על מציאות האדמה הרשומה בַּפְּקִיד הַיְּקָף.

אותו היום ההוא, היה ערב של ערב חג הפסח, ועל כן העצה היתה שילכו בבוקר בהפגנה כל אנשי העיר אל המושל העליון התורכי, ששמו מְחֻמֵד נדים. ביום ערב הפסח בבוקר, נשלחו מודעות לכל בתי כנסיות, שיתאספו כלל הקהל אחרי תפלת שחרית, אל פתח בית המושל. כשהגיעו המודעות לבתי כנסת מיד נזדרזו ונתאספו כל הקהל מנער ועד זקן, ובאו וישבו כולם מול חלון המושל, וזה היה עם זריחת החמה. משנשא המושל עיניו החוצה, ראה והנה למעלה מאלף איש, יושבים מול החלון בשתיקה. מיד שלח אחד ממשרתי לדעת מה זה ועל מזה. כאשר בא השליח אליהם שאלם: בשביל מה באתם? מסרו לו הקהל את התזכיר המוכן בידם, אשר בו כתוב:

אל הוד ממשלתו, ידוע שהיום ערב החג, ולכן אנחנו מבקשים כולל ההקדש מר אברהם בדיחי לְשִׁינְצָא מבית הסוהר, עתה תכף ומיד, לבוא לחלק לעניים כסף בשביל צורכי החג, שהדבר מוטל עליו. ומצד רחמך תעשה למען העניים האומללים, תמלא שאלתנו ובקשתינו. חזר השליח למושל ובידו התזכיר. לאחר שקרא המושל את התזכיר, תכף שלח שלשה פרשים, אחד להביא שר בית הסוהר, ואחד להביא את הרב אברהם בדיחי, ואחד להביא הפקיד הגבוה של הַיְּקָף. לא עבר זמן ארוך ושלשתן נעמדו לפני המושל.

גם שלח המושל שליח שיקרא להרב יחיא בן כבוד משה יצחק הלוי. כשהגיע הרב יחיא יצחק הלוי שאלו המושל על אודות מאסרו של הרב אברהם בדיחי. ענה הרב יחיא: הנה שלחתי לפני החג מכתב לפקיד הַיְּקָף, להוציא את מר אברהם בדיחי, שהוא זקוק לחלק לעניים כסף בשביל צורכי החג, והנה תשובתי נמצאת בידך. לקח המושל את התשובה וראה את התשובה השלילית שנכתב בה.

פנה המושל לשר בית הסוהר ושאלו: איפה מכתב האשמה, שעליה נתקבל הרב אברהם בדיחי בבית הסוהר? השיבו השר: אין בידי שום מכתב. שאלו המושל: ואיך נשאר חבוש בבית הסוהר מבלי כתב האשמה שעליה כתוב סיבת מאסרו. השיבו השר: שליח הפקיד הביאו אלי, ואמר ישראל בבית הסוהר סתם. שאלו המושל: אתה שר בית הסוהר הממשלתי? השיבו השר: כן. שאלו המושל: יש בידך נמצא חוקים הרשומים בענין בית הסוהר? השיבו השר: כן. שאלו המושל: יש חוק שאין מקבלים אסיר, כי עם כתב אשמה, שעליה נתחייב במאסר? השיבו השר: יש כזה החוק. שאלו המושל: ולמה עזבת החוק ועכבת את האיש הזה אסור? שתק השר, ולא מצא מענה. אמר לו המושל: מכיון שאין אתה נוהג על פי החוקים, אינך ראוי עוד שתשאר להיות שר בית הסוהר, וצוה להפשיט מעליו מלבוש הממשלתי.

אחרי כן פנה המושל אל פקיד הַיְּקָף ושאלו: אתה אמרת לשלוחך להחזיק זה האיש ולמסרו לשר בית הסוהר הממשלתי? השיבו הפקיד: כן.

פנה המושל אל הרב אברהם בדיחי ושאלו: כמה ימים נשארת בבית הסוהר בדיוק? השיבו הרב: ששה עשר יום. עשה המושל כתב אשמה על הפקיד להשאירו בבית הסוהר שלושים ושנים ימים כפול, על שצוה במאסר הרב אברהם בדיחי. אחרי כן יצאו הרב הראשי יחיא יצחק הלוי עם הרב אברהם בדיחי, וחזרו יחד הבית להכין צרכי החג.

לעילוי נשמת

חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרב שלום מקשרי זצ"ל לא ידוע מקום ויום לידתו. בנדודיו הגיע למחוז עדן. מעט מאוד ידוע על צדיק זה. יהודי מחוז עדן מזכירים את שמו בדחילו ורחימו ומייחסים לו כוחות גדולים, בדומה לרב הגדול רבי שלום שבזי שצ"ל. הרב שלום מקשרי התפרסם בעיקר בזכות קברו, ששימש מקום עליה לרגל. קברו נמצא בפאתי הכפר עותמה שבמחוז בעדן. אף הערבים ייחסו ונוהרו בקדושת קברו.

התודה...

ו- הברכה...

לידידנו ההורה היקר והחשוב, איש חיל ורב פעלים, הדואג תמיד לעזרתו ה' בגיבורים, מן קדמת דנא ימים ושנים, הלא הוא

ה"ה יוני חסיד הי"ז

יהא רעוא שזכותנו הרבים יעמדו לו ולזרע זרעו עד עולם. ויראה ברכה והצלחה בכל מעשי ידיו. ויזכה שכל בניו יהיו יראים ושלמים הולכים ודבקים בתורת האלדים, אנ"ד

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

ממשיכים בתנופה בסוף העליה ומגיעים לראש הפיסגה!

מתלמידי מכינה ב', מברכים על הציצית בשמחה

יהא רעוא שזאת שמחה, תמיד תשרה בחלקך, ובפרט כשהנך מקיים מצווה.

תפארת בנים

הזוכים בהגרלות במבצע "מרבית שלום בעולם" הלא הם התלמידים הנועמים ה"ה יונדב דחבש ידידיה נהרי נחמן ססה יוסף שלום זמרי נ"י. יה"ר שיעלו מעלה ומעלה במדות ובמעשים טובים

קול ה' בכח קול ה' בחדר

זה היה המחזה והקולות אשר נשמעו ע"י תלמידי ביתה ו' השבוע בעת לימודם. קריאת הגמרא בקול ענות גבורה, ובפיסוק נכון, והגייה מדוייקת, ובנועיות אבותינו המשובבת, כאיש אחד ובאחדות מלבבת. נתנה לכל שומע הכנה מרוממת לקראת יום מתן תורתנו ובכדי שהקורא יבין מעט מזעיר ממה שכתבנו. נספר אשר אמרו הזקנים והזקנות אשר באו לת"ת לשמוע את התשב"ר בעת גירסת לימודם. הם לא יכלו לעצור בעד עצמם, ודמעותיהם זלגו על לחים ואמרו, "כמו התימן! כמו התימן!"

מתלמידי מכינה ב' בקריאת שמע

ניתן להקדיש את העלון להצלחת, לרפואת, לעילוי נשמת שם אחד- לשבוע 50 ש"ל. לארבע שבועות 150 ש"ל. לשנה- הוראת קבע של 50 ש"ל למשך שנה. לפרטים במזכירות הת"ת: 03-9097022